

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **J. P.**, zast. JUDr. Radkem Bechyně, advokátem se sídlem Legerova 148, Kolín, proti žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, se sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 11. 2015, č. j. 4127/DS/2015, JID: 147202/2015/KUUK/Zvo, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 30. 1. 2018, č. j. 15 A 164/2015 - 51,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“), kterým byla jako nedůvodná podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítnuta jeho žaloba proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání stěžovatele a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Litoměřice ze dne 16. 4. 2015, č. j. 26335/15/DOP/APr (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byly dle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítnuty námitky proti záznamu do bodového hodnocení a provedený záznam 12 bodů byl potvrzen.

[2] Dle krajského soudu nebylo rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelné; správní orgány se vypořádaly se všemi odvolacími důvody a rovněž se dostatečně zabývaly stěžovatelem předloženými důkazními prostředky.

[3] V souladu s žalobními námitkami se zabýval pouze záznamy bodů, které byly stěžovateli v registru řidičů zaznamenány na základě pokutových bloků ze dne 19. 9. 2011, 1. 3. 2012, 25. 5. 2012, 20. 10. 2013 a 11. 8. 2014. Shledal, že pokutové bloky byly způsobilými podklady pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče.

[4] V řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému ohodnocení stanovenému v zákoně. Není třeba posuzovat splnění všech požadavků zákona, pokud jde o obsah pokutového bloku, ale toliko jeho způsobilost k provedení záznamu bodů, tj. zda se jedná o rozhodnutí pravomocné, zda není nicotné a zda obsahuje dostatek údajů pro identifikaci konkrétního přestupkového jednání a jeho podřazení pod příslušnou položku přílohy zákona o silničním provozu. Tyto podmínky byly v případě výše uvedených pokutových bloků splněny. Na okraj soud poznamenal, že pokutové bloky obsahují i všechny stěžovatelem vyjmenované informace, tj. údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku, popis přestupkového jednání, jeho kvalifikaci podle konkrétního ustanovení zákona a údaj o tom, jaká zákonem stanovená povinnost byla porušena. Záznam bodů v registru řidičů byl proveden v souladu s příslušnými právními předpisy na základě pravomocných rozhodnutí o přestupcích stěžovatele, která jsou způsobilým podkladem pro záznam bodů.

[5] Správní orgány rozhodly v souladu se zásadou legitimního očekávání. Své úvahy obsažené v napadeném rozhodnutí podpořil žalovaný konstantní judikaturou NSS a rozhodl plně v souladu s ní. Tímto postupem nebyla narušena rovnost účastníků řízení před zákonem a nedošlo ani k porušení § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů. Skutečnost, že Krajský úřad Moravskoslezského kraje rozhoduje v podobných případech jinak než žalovaný, nepředstavuje dostatečný důvod k tomu, aby bylo věcně správné a řádně odůvodněné rozhodnutí žalovaného zrušeno. Navíc, stěžovatelem předložená rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje neodpovídají aktuální a konstantní judikatuře NSS.

[6] Ve vztahu k žalobním námitkám týkajícím se nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů, pokud jde o překročení nejvyšší dovolené rychlosti, místa spáchání přestupku a čitelnost údajů v pokutovém bloku, soud poznamenává, že se jedná o obecná tvrzení, u nichž nebylo specifikováno, jak konkrétně mohly zasáhnout do jeho práv či povinností. Odkazuje na setrvalou judikaturu NSS k formulaci žalobních bodů (viz rozsudky rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS, a ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS).

[7] K námitce uděleného souhlasu s projednáním věci v blokovém řízení a správnosti takového rozhodnutí krajský soud citoval závěry rozsudku NSS ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[8] Stěžovatel napadá rozsudek krajského soudu kasační stížností, jejíž důvody podřazuje pod § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Navrhuje napadený rozsudek zrušit a věc vrátit krajskému soudu k dalšímu řízení.

pokračování

[9] Namítá, že podklady nebyly způsobilé pro záznam bodů do registru řidičů. Konkrétně vyjmenovává vady, které na záznamech shledal, zejména nečitelnost údajů, chybnou právní kvalifikaci a nedostatečnou individualizaci skutku. Zpochybňuje použitelnost jednotlivých rozhodnutí vydaných v blokových řízeních.

[10] Žalovaný ignoroval předložené důkazní prostředky – rozhodnutí vydaná v jiných řízeních, jimiž stěžovatel poukazoval na správní praxi. Došlo k porušení zásady legitimního očekávání.

[11] Argument, že přestupce svým podpisem dal souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení a správností rozhodnutí je nesprávný. Není možné po přestupci požadovat, aby odpovídal za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem či měl takovou znalost práva, aby na nesprávnosti upozornil a žádal jejich nápravu.

[12] Žalovaný se ztotožňuje se závěry krajského soudu. Kasační stížnost považuje za nedůvodnou.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[13] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost byla podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná, a stěžovatel je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Přezkoumal napadený rozsudek krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, ověřil, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[14] NSS předesílá, že zástupce stěžovatele podává v celé řadě obdobných případů, v nichž zastupuje jiné stěžovatele, kteří rovněž nasbírali 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, téměř na vlas stejné kasační stížnosti (nedávno např. věci vedené u NSS pod sp. zn. 1 As 366/2018, 1 As 467/2018, 3 As 49/2019, 6 As 190/2017). NSS při projednání této kasační stížnosti vycházel zejména z této početné prejudikatury. Pokládá za zbytečné, aby podrobně opětovně v téměř stejných případech vysvětloval totéž; i proto, co do posouzení věcných otázek, odkazuje stěžovatele na obsáhlé odůvodnění rozhodnutí v jiné velmi podobné kauze - viz rozsudek NSS ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018-40.

[15] Obsah a kvalita kasační stížnosti do značné míry předurčuje nejen rozsah přezkumné činnosti NSS, ale i obsah jeho rozsudku (viz rozsudek NSS ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004-54). Je proto odpovědností stěžovatele, aby v kasační stížnosti specifikoval skutkové a právní důvody, pro které napadá rozhodnutí krajského soudu. Stěžovatel v kasační stížnosti v podstatě jen zopakoval svou žalobní argumentaci, ačkoli mu krajský soud v napadeném rozsudku vysvětlil, že jeho výtky vůči pokutovým blokům jsou zcela neopodstatněné – vadami, na něž stěžovatel v žalobě upozorňoval, bloky netrpí. Namísto toho, aby stěžovatel s těmito závěry polemizoval, opakuje svá žalobní tvrzení a namítá, že pokutové bloky nesplňují zákonné náležitosti. Už z tohoto důvodu nepokládá NSS za účelné, aby stěžovatele obsírně přesvědčoval o vadnosti jeho argumentů; místo toho bude stručně konstatovat své postoje (které se shodují s postoji správních orgánů i krajského soudu) a zaměří se na přípustné kasační námitky.

[16] Argumentace, kterou stěžovatel přednesl v kasační stížnosti, se v podstatné části míjí s rozhodovacími důvody krajského soudu. V kasační stížnosti lze s úspěchem uplatnit jen takové námitky, které se vztahují právě k napadenému rozhodnutí krajského soudu (viz usnesení NSS ze dne 3. 6. 2003, č. j. 6 Ads 3/2003-73). Z odůvodnění napadeného rozsudku je zřejmé, že stěžovatel obdržel dostatečnou odpověď na jím vznesené argumenty proti rozhodnutí žalovaného. Krajský soud se detailně zabýval informacemi obsaženými na pokutových blocích ze dne 19. 9. 2011, 1. 3. 2012, 25. 5. 2012, 20. 10. 2013 a 11. 8. 2014, a konstatoval, že splňují veškeré zákonné náležitosti a jsou způsobilým podkladem pro provedení záznamu bodů v registru řidičů (viz především odstavce 27 až 29 napadeného rozsudku). Tvrzení stěžovatele ve vztahu k této části odůvodnění napadeného rozsudku nelze ve smyslu výše citované judikatury považovat za kasační námitky ve smyslu § 103 odst. 1 s. ř. s.

[17] Jediná pasáž, kterou lze označit za řádnou polemiku (alespoň v obecné rovině) se závěry krajského soudu, je obsažena v části III kasační stížnosti. Podle stěžovatele „je nemyslitelné, aby soud rozhodující o žalobě zcela převzal chybný názor žalovaného“, že při jeho rozhodování nedošlo k porušení zásady legitimního očekávání. Současně uvádí, že žalovaný se vůbec nevyjádřil, z jakého důvodu se odklonil od ustálené rozhodovací praxe správních orgánů. *De facto* tedy stěžovatel namítá jak nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., tak i nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného, pro kterou měl krajský soud toto rozhodnutí zrušit (§ 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.).

[18] Nepřezkoumatelnost je vadou rozhodnutí, ke které je NSS povinen přihlížet i bez námítky (§ 109 odst. 4 s. ř. s.). Vlastní přezkum rozhodnutí soudu je možný pouze za předpokladu, že napadené rozhodnutí splňuje kritéria přezkoumatelnosti. Tedy, že se jedná o rozhodnutí srozumitelné, které je opřeno o dostatek relevantních důvodů, z nichž je zřejmé, proč krajský soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

[19] Napadený rozsudek není nepřezkoumatelný. Krajský soud odpovídajícím způsobem rekapituloval žalobní body a řádně je vypořádal. K tvrzenému pochybení žalovaného, které mělo spočívat v nevypořádání se s předloženými rozhodnutími Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, správně uvedl, že žalovaný na straně 5 napadeného rozhodnutí odůvodnil, proč se s právním názorem uvedených správních orgánů neztotožňuje. Žalovaný se též podle mínění krajského soudu vypořádal i se všemi námitkami zpochybňujícími způsobilost pokutových bloků jako podkladů pro záznam bodů, napadené správní rozhodnutí proto neshledal nepřezkoumatelným (viz bod 23 napadeného rozsudku). K porušení zásady legitimního očekávání (a rovnosti před zákonem) se krajský soud dále vyjádřil v bodě 32 rozsudku, kde uvedl, že uplatnění této zásady není bezbřehé. Správní orgán se může odchýlit od své dosavadní praxe nebo od závěrů jiného správního orgánu, pokud své rozhodnutí řádně zdůvodní. Podle krajského soudu žalovaný tomuto požadavku dostál, neboť své úvahy podpořil konstantní judikaturou a rozhodl v souladu s ní. Se závěry krajského soudu se NSS plně ztotožňuje.

IV. Závěr a náklady řízení

pokračování

[20] Z výše uvedených důvodů soud v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. podanou kasační stížnost zamítl. O věci rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 s. ř. s., dle kterého o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání.

[21] Stěžovatel, který neměl v řízení úspěch, nemá ze zákona právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.). Žalovaný měl ve věci plný úspěch, proto by mu soud dle § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., mohl přiznat náhradu nákladů řízení proti stěžovateli, avšak jemu žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, a proto mu je soud nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. září 2020

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu